

[Enggaard.]

området. Vi finder det i venstre absolut tilfredsstillende, at man ved denne ikke ganske ukomplicerede mekanisme har været i stand til at finde frem til en afbalanceret udligning, som efter hvad man kan regne sig til på basis af finansåret 1973-74 ser ud til at give hensigtsmæssige resultater.

Den særlige udligning i form af et vækst-kommunetilskud tror vi er en fornuftig nydannelselse, der også giver hensigtsmæssige resultater, selv om man næppe helt kan frigøre sig fra en smule tvivl med hensyn til, om det 5 års kriterium, som er fastsat for vækstkommunetilskuddets beregning, nu også er rigtigt. Min tvivl skyldes, at det erfaringsmateriale, på baggrund af hvilket man har vurderet kommunernes økonomiske vilkår under en given vækst, ifølge sagens natur altid må være tilbageskuende, og så løber man en risiko for, at nye faktorer er kommet ind i mellemtiden og har ændret billedet. Det, jeg i særlig grad vil nævne som en sådan ny faktor, er problemerne omkring realkreditforliget, hvis virkninger først nu begynder at gøre sig gældende i de enkelte kommuner i form af begrænsninger for optagelse af langfristede lån, samtidig med at de kommuner, som er løbet ud af vækstperioden, bliver beskåret i deres muligheder for at optage lån over en længere årrække og pålægges en yderligere selvfinansiering af disse opgaver. Derfor må vi have et vågent øje med den særlige del af udligningsmekanismen, som vækstkommunetilskuddet udgør. Jeg tror, der vil være grund til at se, om virkningerne i de nærmeste år nu også er helt så hensigtsmæssige, som de synes at være på baggrund af et erfaringsmateriale, som rækker 5-6 år tilbage, idet nye faktorer i mellemtiden efter min opfattelse kan have ændret nogle af vilkårene afgørende.

Om hele udligningen vil jeg gerne sige, at det forekommer mig en lille smule besynderligt, at den stærkeste kritik, vi har mødt inden for hovedstadsområdet af alle de lovforslag, som her er til behandling, er sat ind fra Roskilde amt og Frederiksborg amt, de områder, som i ganske særlig grad nyder betydelig kontant fordel af de lovforslag, som her gennemføres. Derfor må der være baggrund for at ønske en rimelig oplysning inden for hovedstadsområdet om de faktiske virkninger af den reform, som her sættes i værk.

Så er jeg overbevist om, at meget af den kritik, som har lydt i den seneste tid af enkeltheder i disse lovforslag, vil afløses af en samlet vurdering og dermed anerkendelse af de resultater, som er opnået.

Jeg skal anbefale lovforslagene og de stillede ændringsforslag med undtagelse af de af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag.

Niels Helveg Petersen: I februar 1972 fremsatte det radikale venstre forslag her i folketinget, som var praktisk taget identisk med dem, der nu gennemføres, og med det, som lå forud, nemlig den betænkning, som var udarbejdet af hovedstadsreformudvalget under ledelse af departementschef Zeuthen. Jeg kan med andre ord konstatere, at set indefra, fra folketingets synspunkt, er vi nu landet på det forslag, som det radikale venstre stillede i februar 1972.

Det er karakteristisk, og jeg tror ikke det er nogen tilfældighed, at det er gået på den måde. Man er vendt tilbage til dette udgangspunkt, fordi det er det bedst gennemarbejdede, og man kan vel endda sige det eneste gennemarbejdede hovedstadsreformforslag, som endnu har set dagens lys. Det er det forslag, hvor sikkerheden for et godt resultat er størst, og hvor risikoen for uheldige sidevirkninger og uoverskuelige følger er mindst, og vi finder det derfor meget tilfredsstillende at medvirke. Vi mener selv, at vi har kunnet yde et bidrag og har presset på.

Jeg vil gerne nævne de 5 hovedgrunde, der for mig taler for denne hovedstadsordning.

For det første skabes der hermed for første gang et politisk organ med ansvar og kompetence over for områdets væsentlige fællesopgaver. Det har været savnet i mange år. Hovedstadsområdet har udviklet sig uden mulighed for en fælles styring og koordinering af nogen af hovedopgaverne, og det har været til ubodelig skade både for hovedstadsområdet og, vil jeg også sige, for balancen imellem hovedstadsområdet og det øvrige land. Dette fællesorgan tillægges en meget betydelig kompetence på de områder, hvor der har været enighed om, at et fællesorgan burde have kompetence. Det er glædeligt, at der på tværs af alle de modeller, man har arbejdet med under udvalgsarbej-